

Kellemes Karácsonyt és Boldog Új Évet Kívánunk Mindenkinek!

Fotó: Szeverényi Kriszti

Móra Nyúz – a Móra Ferenc Kollégium lapja. Megjelenik 110 példányban, ingyenes terjesztéssel.

Szerkesztő: Szilágyi Katalin

Tördelőszerkesztő: Szabados Gabriella, Szilágyi Katalin

Korrektúra: Szilágyi Katalin

Szerzők: Major Stella, Salamon Teodóra, Valkai Zsuzsa, Szabados Gabriella, Szücs Anita, Varga Tamás Ottó, Réger Attila, Kocsis Ivett Dalma, Benedek Leila, Mészáros Gabriella, Ármós Dorottya, Balog Márta, Léber Edina, Kubatov Sára

Képek : Szeverényi Krisztina (és internet)

Móra Nyúz

**XII. évfolyam 4. (39.) szám.
A Móra Ferenc Kollégium
lapja
2010. december**

Kollégiumi élet:

**- előadások,
kollirádió, rovar-
gondok, sütisütés**

Minden más:

**- kiállítás, vizsga-
időszak, ajánló**

Szerkesztői szósz

Ilyenkor télen egy kicsit valahogy mindig ingerültebbek vagyunk. Hideg van, még többet késik a kettes, korán sötétedik, nincs kedvünk bulizni menni, hogy aztán hajnalban sétáljunk haza a fagyos időben. Na meg a vizsgaidőszak... Még jó, hogy mindig van valami, ami ki tud minket zökenteni, mielőtt még teljesen behálóznának minket a különböző agyrémek.

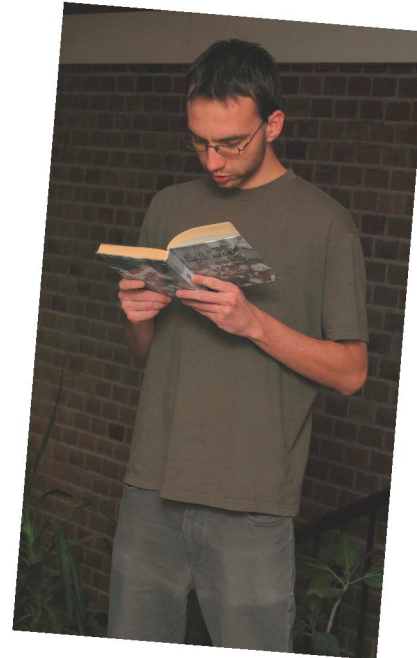
Karácsonykor, és szilveszterkor a családon, barátokon van a figyelem, a hangsúly a boldogságon, szereteten van. Már ha azon van. Már ha teszünk érte. Hogy ne csak elcsépett kijelentés legyen, közhely... Mert nem számít, hogy hideg van, és vizsgázunk. Télen az lenne a baj, ha mediterrán éghajlati viszonyok lennének, plusz gondoljunk bele, egyetemistának lenni jó dolog, de valamit valamiért...

Remélem, mindenkinek jól telt az otthon eltöltött pár napja, és hogy egy orbitális nagy szilveszteri buli vár még rátok. És kívánom, hogy legyen minden nap karácsony, és szilveszter, legyen minden nap buli a barátokkal, szeretet a családtagokkal. Ehhez nincs szükség ünnepre. Elég csak odafigyelni, meglelni mindenben a jót, és szépet. Keresni még akkor is, ha nem olyan könnyű. És akkor egy nap sem lesz elcsépett, nem lesz közhely. Ha meg mégis, legalább van egy pár nap az évben, ami emlékeztet minket, hogy figyeljünk oda ezekre.

- Sz. K. -

FELHÍVÁS!

Várunk minden kedves, önmagukban kedvet és ambíciót érző szerkesztőket/főszerkesztőt, technikai szerkesztőt és újságírókat, hogy továbbvigyék, megújítsák a kollégiumi újság hagyományait, és hogy egy színvonalas, szórakoztató, újsággal színesítsék a kollégisták mindennapjait.

Pistike levelet ír Jézuskának karácsony előtt:
"Kedves Jézuska, én egész évben jó voltam és mindig megcsináltam a leckéimet, küldj..."
Közben felnéz a falon levő Mária képre és elszégyelli magát.
Újabb levelet kezd:
"Kedves Jézuska, én egész évben jó voltam, de sokszor nem csináltam meg a leckéimet..."
Újból felnéz, majd új levél:
"Kedves Jézuska, én nem voltam nagyon jó, és a leckéimet sem készítettem el..."
Fenéz, leveszi a Mária képet, bezárja a szekrénybe, és írja az új levelet.
"Jézus! Anyádat túsul ejtettem, követelésem a következő..."

*Két rendőr elmegy az erdőbe, hogy karácsonyfát vágnak maguknak. A térdig érő hóban gázolva órák hosszat keresik a megfelelő fenyőfát, de nem találják. A nap lenyugszik, feltámad a jeges szél, a távolban felvonyít valami állat.
Az egyik rendőr odafordul a másikhoz:
- Na, ebből nekem elegendő van! A legközelebbi fát kivágjuk, akár fel van díszítve, akár nincs!*

Egyszer, nagyon régen egy karácsonykor Mikulás éppen hatalmas ajándékosztó körútjára készülődött, de problémák merültek fel. Négy manó segítőtje beteget jelentett, a segédmanók pedig nem tudtak olyan gyorsan ajándékot gyártani, mint a főállásúak. Mikulás ekkor érezte meg igazán, hogy itt még bajok lesznek. Aztán Mikulásné váratlanul bejelentette, hogy kedves édesanyja náluk tölti az ünnepeket. Ez egy kicsit kiborította a már amúgy sem nyugodt öreget. Amikor kiment, hogy befogja rénszarvasait, rá kellett döbbsennie, hogy három közülük vehmes, kettő pedig a kerítést átugorva ismeretlen helyre távozott. Most már még nagyobbra nőtt a stressz. A szán megpakolásához kezdett, de az oldalsó merevítő eltörött, az ajándékos zsák a földre esett, tartalma pedig ripityára tört. A síráshoz közel álló Mikulás, hogy idegeit megnyugtassa, a konyhába ment egy csésze kávéra és egy kupica pálinkára. Amikor rájött, hogy a manók eldugtak kedvenc pálinkás butykosát, csalódottságában ezer darabra törte a kávéscsészéket. Seprűért ment, hogy összesöpörje a szilánkokat, de az egerek már rég szétrágcsálták a ritkán használt házi szerszámot. Ettől aztán már totál paff lett szegény Mikulás. Ekkor szólalt meg a csengő. Mikulás kissé totálkáro-

san indult ajtót nyitni, ahol egy angyalkát talált egy hatalmas karácsonyfával a kezében.
Az angyalka nevetve köszöntötte:
- Boldog karácsonyt, Mikulás! Hát nem csodálatos nap a mai? Elhoztam neked ezt a gyönyörű fát. Nézd, milyen szép! Hova állítsam?
Nos, így alakult ki az a hagyomány, hogy a karácsonyfa csúcsára mindig egy angyalkát húznak...

Újévi sms-ek:

Ez lenni kici kinaji ujevi szmsz, lenni olco nem draga, mégisz mutatni, hogy van gondolasz rad. Kivani neked jo ujevét, meg kiccaladod récire öröm, boldogsag.

Itt a Szilveszter vége az évnek, kell a zsíros kocsonnya, és a vörösbör a bélnek. Hopp ott egy kismalac rálép egy kekszre, vegyél rá valakit az ORÁLIS SEXRE. BUÉK

Itt a Szilveszter itt van ujra! A nagypapa a nagymamát vadul dugja. Kefél a krampusz, a medve, a farkas, csak egy hülye van, aki sms-olvas! BUÉK!

Ma befogsz rugni mint az szamár, holnap olyan leszél mint lajhár, sarokba is csak azért fogsz álni hogy kaspazkodva tudjál hányni!! P B.U.É.K.!!

Újévi kismalac farka lógjon szádba hajnali 6 előtt ne kerülj az ágyba! Durranjon a pezsgő szóljon hát az ének. BOLDOG UJÉVET KIVÁNOK NÉKED!

Kívánok mindenkinek 12 hónap egészséget, 53 hét szerencsét, 365 nap nyugalmat, 8760 óra szerelmet, 525600 boldog percet, és 31536000 másodperc sexet. BUÉK!

benne a természet adta szépségét és fiatalágát, és azt a gondolatot, hogy az embernek az ifjúságán kívül semmije sincs, ezért azt ki kell használni. Dorian a lelkét is kész lenne odaadni azért, hogy tetteinek terheit a Basil által festett arcképe viselje, ő pedig az ifjúság szenny nélküli megtestesítőjeként tündökölhessen. Beleszeret saját szépségébe, melynek során még az ördöggel is alkut köt, mely szerint a festmény öregszik helyett, de ezzel párhuzamosan egyre inkább foglalkoztatja lelkének romlása.

Az igazán értékes dolgok múlandóak, ebben rejtik jelentőségük. De vajon Dorian Gray képes ezt belátni? Vagy továbbra is úgy él, hogy lelkének eme sötét oldalát lakat alatt őrzi egy padlásszobában sok-sok más titokkal együtt?

- SZTElla -

Merlin kalandjai

Végre született egy olyan verzió is az Arthur király mondaköréről, amiben a szereplők nem korban megedzett, ősz szakállú férfiak, hanem olyan fiatalok, mint mi. A BBC-től már megszokhattuk, hogy akármilyen munkát nem adnak ki a kezükből, elég, ha csak a Büszkeség és Balítélet szériára gondolunk. Két éve ismét egy sikeres produkcióval álltak elő, amit nálunk pár hónapja láthatunk az egyik kereskedelmi csatornán, az a Merlin kalandjai.

Ezúttal tényleg nem a Szürke Gandalf-féle hosszú haj-szakáll, varázsból kombinációra kell gondolni. A középkorban járunk, Camelot várában, a Pendragon ház otthonában, ahol még a mágiaellenes, öntörvényű Uther ül a trónon. Mindenkit elrettent már láb alól, aki csak kiejtett a száján a varázslat szót. Egyetlen örököse a fiatal Arthur, aki a lovagokat vezeti. A készítők nem bíztak semmit a véletlenre: szőke haj, kék szem, izmos felsőtest (ami sokszor elővillan), no meg persze a fehér paripa. Mondani sem kell, a herceg kellően beképzelt, de ha a népéről van szó, nem ismer pardont. Velük él még mostohatestvé-

re, a gyönyörű Morgana is, akinek múltja elég rejtélyes. Az ő szolgálólánya pedig, (dobpergés): Guinevre, aki ugye majd a távoli jövőben Camelot királynéja lesz. A monda szerint. Aztán majd meglátjuk...

Merlint anyja küldi el otthonról, hátha Camelotban a fiú biztonságban lesz, és eltitkolhatja képessé-

gét. Így kerül a várba nagybátyjához, aki az udvari gyógyító. Persze rögtön az első napokban felhívja magára a figyelmet, a fiatal varázsló ugyanis nem csak szimplán kétfalás, hanem valahogy mindig rosszor van rossz helyen. Arthur egyből kiszemeli magának, és gyakorlatilag nem hagy neki egy perc nyugtot sem. Ráadásul a király kinevezi Merlint fia szolgájává. Így már egy nap sem telik el úgy, hogy ne kéne találkozniuk. A két srác egy alkalmat sem hagy ki, ha a másiknak keresztbe tehet, kezdetől fogva megy a piszkáló-

dás, és Merlint nem igazán hatja meg, hogy mégis csak a trónörökösnek tör borsot az orra alá. Merlin – a forrófejű Arthurhoz képest óvatosabb és megfontolt, mivel senki sem jöhet rá, hogy mágiával bír. Nagyon szerethető karakter, főleg kiváló humora miatt, nem is beszélve klepa füleiről.

A sorozatban leginkább kettejük örökös szurkálódása a szórakoztató, egyáltalán nem komoly a hangvétel, a karakterek pedig nagyon jól ki vannak találva. Minden részben egy újabb kaland vár a fiúkra, és bár Arthur úgy tudja, hogy ő oldotta meg a helyzetet, a varázsló nélkül sosem jönne össze neki. Hiszen Merlinnek ez a végzete, hogy ha eljön az idő, Arthur Pendragonnal együtt megalapítják Albiont, ahol már a mágia újra szabad lehet.

A sorozatból már három évadot láthattak az angol nézők, de a készítőik biztosra ígérték, hogy lesz még folytatás. Akit érdekelnek az Arthur királlyal kapcsolatos történetek, az biztosan szeretni fogja. Én csak ajánlani tudom mindenkinek, a vizsgaidőszakban kész felüdülés tud lenni.

- Kubatov Sára -

A politikáé volt a főszerep

A politikáé volt a főszerep Löffler Tibor kollégiumunkban tartott előadást 2010 politikai eseményeinek értékelése címmel, melynek során az áprilisi választásokról, az SZDSZ és az MDF bukásáról, a Fidesz-KDNP kétharmados többségéről és a forradalmi analógiáról beszélt az érdeklődőknek.

Az SZTE ÁJTK politológia tanszékének oktatója, Löffler Tibor november 10-én a Móra Ferenc Kollégium magasföldszinti nagytermében várta a politika iránt érdeklődőket, ahol 2010 politikai eseményeinek értékelése címmel tartott előadást. A moderátor Gömbicz Nándor politológia szakos hallgató volt. A 30-40 fős hallgatóság az előadás után még hosszasan beszélgetett az előadóval.

Az értekezés során az áprilisi választások, a Fidesz radikális kormányváltása, a pártparletta drasztikus megváltozása és a kormányzópárt által hangsúlyozott forradalmi analógia kapcsán fejtette ki nézőpontját a Tanár Úr.

– Hogy áprilisban forradalom volt-e vagy sem, nem lehet eldönteni. A jelenkori vitákban és diskurzusokban dől el, hogy annak tartjuk-e. De nem ez a választás legfon-

tosabb problematikája. Az SZDSZ és az MDF látványos bukása nem lett feldolgozva. Szemmel láthatóan kerülnek a nyilvánosságot. A liberalizmus bukása után tovább kell mennünk, és azt kell megkérdeznünk, hogy mi lett ezekkel a pártokkal, hol vannak most, és hová tűntek a szavazók – fogalmazott az előadó.

– Az uniós választások után egyértelműsíthető volt a Fidesz kétharmados többsége. A Fidesz ellenfelei felhívták milderre a választópolgárok figyelmét, sőt folyamatosan azzal bombázták saját szavazóikat, hogy ha a jó-solt alkotmányozásra is elegendő többséget szereznek, vége a demokraciának. Az emberek azonban annyira ki voltak ábrándulva, hogy nem érdekelte őket – mondta Löffler Tibor.

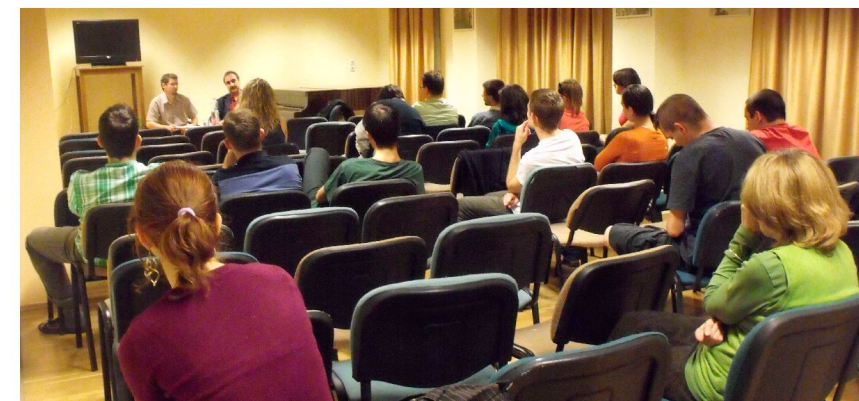
A 2010-es kampányban a Fidesz szinte semmit sem ígért a választóknak, Mesterházy Attila, az MSZP frakcióvezetője hónapokkal a választások előtt azt mondta, Orbán Viktor biankó csekket kér a választópolgároktól. A biankó a bizalomról szól, Mesterházy ezzel szemben házárjátékot értett a kifejezés alatt. – Azzal támadták a Fideszt, úgy kér bizalmat, hogy közben nem ígér semmit. 2006-ban valóságos ígélet cunamival találkozhattak a választók, annyit ígértek a

Fidesz és az MSZP is – osztotta meg véleményét mosolyogva. – A szavazók nagy többsége abszolút új váltást akartak, mindezt a radikális választói tézisben érthetjük utol, abban, hogy milyen volt a közhangulat a választások előtt. Orbán Viktor ezért azt is megtehetette, hogy nem vett részt tévévitában. Így már forradalomfélékről beszélhetünk – állapította meg a politológus.

A több mint kétórás előadás alatt Löffler Tibor értékelte a Fidesz-KDNP-koalíció kormányzásának első félévét, valamint szóba került az új alkotmány tervezete is. Mint elmondta, ő nem híve az új alkotmánynak, sokkal inkább a régi újragondolását tartja célravezetőnek. – Jó, ha nem életidegen az alaptörvény. Az Egyesült Államokban kiegészítésekkel teszik életképessé, nekünk is konszenzusos alapon kellene hozzányúlnunk az alkotmányhoz – zárta gondolatmenetét.

- SZTElla -

fotó: Szeverényi Kriszti

Fut a róka

November 23-án este a folyóirat-olvasóban Fut a róka címmel tartott irodalmi felolvasóestet a József Attila Kör három tagja. Moderátorok Orcsik Roland (kritikus) és Gaborják Ádám (doktorandusz hallgató) voltak.

Az internetről ismert Telep csoport egykori tagjai beszélgettek: Deres Kornélia, Sopotnik Zoltán és Pollágh Péter. Deres Kornéliának (költő, kritikus, szerkesztő, a Puskin Utca alapítótagja) ugyan még nem jelent meg kötet, de készülő állapotban áll, s ebből hallhattunk részleteket. Sopotnik Zoltán részt vesz a Fiala Írók Szervezetében, a Szépirók Társaságában, illetve a JAK elnökségi tagja. Megjelent kötetei Az őszinteség közepe, a Krokodil és a Futóalbum címet viselik. Pollágh Péter 2008-2009-ben a JAK-füzetek szerkesztője volt, jelenleg

a Prae folyóirat versszerkesztője. Megjelent verskötetei: Eleve terpesz, Fogalom, Vörösróka és A Cigaretta. Valószínűnek tartom, hogy az est jelzője is Sopotnik Futóalbumából és Pollágh Vörösrókjából összemontírozott szerkesztés lehet.

Deres Kornélia

A Telep csoportosulásáról röviden csak ennyit: ez egy 2005-ben Krusovszky Dénes által létrehozott blog, ahol a fiatal írók, költők virtuális formában közzé tették irományaikat. 2009-ben ebben a formájában megszűnt, viszont kiadtak egy antológiát. Sopotnik Zoltán csupán annyit vall ezekről az évekről: ő személyesen nem igazán vett részt a kör életében, inkább fórumokon folyt bele a Telep életébe, verseivel adott va-

lami érdem. Pollágh és Deres egyetértene abban, hogy számukra a szociális élet volt értékes, kaptak egy olyan közösséget, amelyben velük hasonló korú írókkal tudták megbeszélni elgondolásaikat, olvasmányélményeiket. Péter boldog volt, hogy magányos szerzői mivoltából végre kiléphetett egy baráti közösségbe. S hozzáteszi, ez az egyesület nem az utálkozásról szólt, mint az irodalmi életben általában bármilyen.

Az estet Balogh Endre, a JAK elnöke nyitotta meg néhány szóval – miután az asztalok közepére kipakolták a kör íróinak néhány megjelent kötetét. Elmondta, hogy igen problémás a kortárs magyar művek kiadása manapság, ugyanis a könyvesboltokban csak az úgynevezett sikerkönyvek jelennek meg. A JAK köteteit sokáig nem lehetett elcsípni, esetleg a szemfülesek voltak képesek rá, ha elkaptak egy-egy egyetemi tanárt vagy olyan embert, aki kapcsolatban állt az irodalmi társaságokkal.

Ahogy a szerzők is befutottak, s lement az első felolvasó kör, Gaborják Ádám már nekik is szegte az első vitát nyitó kérdését, hogyan gondolkoznak arról: ők lennének-e a „történelem utáni nemzedék”. (Ezzel utalt egy korábbi irodalmi rendezvényre, mely a Sinbusz fesztivál záróakordjaként, a Grand Caféban került megrendezésre. Ugyanezt a kérdést pedzegette Krusovszky Dénes, Lázár Bence András és Nemes Z. Márió.) Pollágh Péter úgy reagált e feltételezésre, hogy ő az Élet és Irodalomban azt a megjegyzést olvasta magukról: ők a zárt osztályról kiszabadult nemzedék. Deres Kornélia inkább azzal magyarázta a történelem utániséget, hogy az, amit ő ír, az inkább a mikro-történelmiséghez közelít. Az apró részletekbe belemerül, személyes élmények leírása.

A probléma ugye az, hogy általánosságban az a vélemény

terjeng: ma már nem lehet színvonalas irodalomról beszélni, a kortárs irodalom elszegényedett, az utolsó nagy költő Weöres Sándor volt (esetleg megemlíti még Ottlik Géza mint prózaíró, vagy a róla számos tanulmányt író Tandori Dezsőt.) S ehhez hasonló negatív megnyilvánulásokat hallani. Pollágh szerint két csoportot lehet megnevezni, akik ez ügyben nyilatkoznak: vagy azt mondják, nem beszélhetünk ma irodalomról, elszegényedett a kortárs nemzedék, vagy azt, sohasem volt még ilyen gazdag az irodalmi termékek tára. Ő ez utóbbihoz húz, kapásból nyolcvan tehetséges embert is fel tudna sorolni, a '80-as születésű írók, költők közül, míg a múltból csak húsz-huszonöt embert. (Egy Vitamin beszélgetés alkalmával Szilasi László e felvetést más szemszögből látja, már-már kissé csípősen azt jegyzi meg: túl sok ma a költő, „a csapból is versek folynak”.)

Pollágh Péter

Pollágh, illetve Sopotnik esetében gyakori az elődök megidézése, úgymint Kemény István, Marno János, Pilinszky. Pollágh Péter Szivery Jánosnak ajánlást is tesz. Ezzel kapcsolatban Zoltán a hozzájuk intézett kérdésre azt feleli, nem az elődök leutánzása a cél, ők az inspiráló erő legyenek. Valami sajátot kell alkotni, mindenki azt írja le, ami benne van. Ez nem valami kötelező forma, stílus alapján történik. Számára az irodalom nem szakma, hanem ösztön.

szépek legyenek. És abban a korban csak az érvényesülhetett, aki betartotta a rá vonatkozó „szabályokat”. A regény tulajdonképpen a főhős életútján keresztül mutatja meg a 19. századi déli társadalmat és változásait. Megismerhetjük gondolkodásmódjukat, világvéleményüket, hagyományait, vágyaikat, félelmeiket. Azt, hogy hogyan rombolhat szét egy háború egy egész életmódot, egy addig jól bevált rendszert, melynek működésében jó volt élni – és hogy ki hogyan próbálja feldolgozni a traumát, boldogulni a háború után

igencsak nehézzé változott életkörülmények közepette.

Mindezt két ellentétes szemszögből láthatjuk: Scarlettet a háború során szerzett keserű tapasztalatok csak még jobban megedzették. Az új világban egyre többször kell megmutatnia igazi énjét, ha érvényesülni szeretne. Márpedig ő szeretne: férfiakat megszegyenítő üzleti érzékét párosítva a női nem legerősebb fegyverével, a csábítással egyre feljebb halad. Időközben „elfogyaszt” egy nagy plátói szerelmet és három férjet, az édesanyaságot is megtapasztalja – de mindeközben kialakul a korunkban is népszerű, modern nőideál, aki képes az akaratát véghezvinni, az elképzeléseit megvalósítani, azonban, ha van kinek megmutatnia legbensőbb, érző énjét, újra tud szeretni és könnyed női társasággá változni. Végül lehet, hogy még azt a férfit is megtalálja, aki az álarc mögé lát, és igazi személyisége kibontakozása során sze-

ret belé.

Viszont a legtöbben nem profitálni próbálnak az új rendszerből, hanem foggal-körömmel, a fejüket a homokba dugva ragaszkodnak a régi, immáron halott eszmékhez. Az ő mind anyagi, mind lelki tartalékaik idővel elfogynak, kiégnek, és csak magukban siránkoznak a régi, jól bevált világukért, melybe már soha nem térhetnek vissza.

Annak ajánlom ezt a regényt, aki nem ijed meg pottom 700 oldaltól, és a néha kevésbé izgalmas leírásoktól, azonban szívesen elmerülne a 19. századi déli társadalomban, érdeklik a változásai, maga a háború, a szereplők lelki folyamatai. Nem utolsó sorban pedig vágyik egy kis romantikára.

- Szabados Gabriella -

„Nincs is a világon más semmi, csak az ifjúság”

Oscar Wilde Dorian Gray arcképe című regényének 2009-es adaptációja kellemes hangulatú misztikus thriller. Az ember borzongva nézi végig, de valami miatt mégis ott marad a képernyő előtt. Vajon miért? Talán, mert mi sem vagyunk különbek Dorian Gray-nél.

Rendező: Oliver Parker
Forgatókönyvíró: Toby Finlay
Zeneszerző: Charlie Mole
Operatőr: Roger Pratt

Szereplők:
Rebecca Hall (Emily Wotton)
Colin Firth (Lord Henry Wotton)
Ben Barnes (Dorian Gray)
Rachel Hurd-Wood (Sybil Vane)
Emilia Fox (Lady Victoria Wotton)

„Az öröm ütőere, mely bennünk lüktet húszéves korunkban, meglassul. Tagjaink elalszanak, érzékeink megpuhvásodnak. Förtelmes babákká fájunk, és a szenvedélyek emléke riaszt, melyektől túlságosan féltünk, azok az isteni kísértések gyötörnek, melyeknek nem mertünk engedni. Ifjúság! Ifjúság! Nincs is a világon más semmi, csak az ifjúság.”

A naiv, fiatal fiút, Dorian-t a tapasztalt róka, Lord Henry Wotton tanítja meg élni. A Lord látszólag makulátlan, de a valóságban a kapzsiság, a mohóság és bordélyházakban töltött buja élvezetekkel teli éjszákák határozzák meg mindennapjait. Dorian jobbára az ő tanítványa lesz, ő teszi koraéretté, ő tudatosítja

csak úgy szárnyalt az örömtől, már maga előtt látta új gyerek-szobáját.

Gyöngyösiék egy héten belül már be is rendezkedtek. Mindenkinek jobban tetszett az új hely, tágas és kényelmes volt. Elfért benne apa irodája, anya teázó terasza, Dorka és Péter új szobái, amin szigorúan repülő tapéta díszelgett, és nem utolsó sorban még egy zöld udvar is tartozott a lakáshoz.

Péter szeretett a szabadban játszani, így rögtön a második napon ki is merészkedett dömperével. Ahogy az udvaron játszott, motoszkálásra lett figyelmes. A levelek alól két kis orr kandikált ki. Szegény Sün Ernő és Sün Erzsé már nem bírták tovább élelem nélkül, ezért bújtak ki a kis zugból. Péter jól ismerte az erdei állatokat, mert apával sokszor sétáltak arra felé, és akkor apa minden alkalommal másik állat történetét mesélte el fiának. Jól látta, hogy a két tüskés állat rossz bőrben van. Ernő és Erzsé akkorra már olyan gyengék voltak, hogy a védekező tüskéiket sem bírták kimutatni. Rögvest be is futott a házba és egy tányérban tejet hozott a kis állatoknak. A tej illatára már Sün apa és Sün anya is előme-

részkedett, és jóízűen kortyolták a friss, fehér italt. Az éjszaka hidegnek ígérkezett, ezért Péter egyik pulcsijával kibélelt kartondobozba tette védenceit. A sünök hosszú idő óta végre jobban érezték magukat.

Este, vacsora után a fiúcska addig nyúzta apát, amíg meg nem mutathatta neki új játszótársait. Apa elképedve nézte a bágyadt állatokat, és megígérte fiának, hogy segít neki felerősíteni a sünöket. Ettől fogva felváltva etették őket. Egyik napon Péter megkérdezte apát, hogy szerinte, hogy lehetséges az, hogy ezek az erdei élőlények most az ő udvarukban vannak. Apa csak ekkor gondolt bele abba, hogy a várva várt új otthonuk a hajdani kerek erdő helyén áll. Az ő álma megvalósult ugyan, de ez sok-sok állat nyomorúságába került.

Az esti beszélgetés után Péter megértette, hogyha az ember új házakat épít, a zöld területek és sok állat otthonának feldúlásával jár.

Ha az emberek nem figyelnek oda a földönfutóvá vált állatokra, akkor élelem hiányában

elpusztulnak. Fontos, hogy az ember együtt tudjon élni környezetével. Be kell látni azt, hogyha az ember a zöld területekből városokat épít, akkor a számukra is hasznos állatoknak nem lesz hol élniük.

A Sün család két hét múlva már vidáman gurult a sárga leveleken, hempergőzött a fűben. Apa és fia pedig egy szombaton újra erdei túrára indultak, de most vitték magukkal kis barátait, a sünöket is. Egy szép, odvas tölgyfa alatt új sün-lakot vájtak, és szabadon engedték a tüskéseket, akik hálából, még a beköltözés előtt utoljára, oda-dörgölöztek Gyöngyösiék lábához.

- Szücs Anita -

Fújja el a szél

Margaret Mitchell Elfújta a szél c. regénye azt hiszem, mindenkiben ébreszt néhány emlékképet, de csak kevesek tudják, hogy pontosan miről is van szó. Most ezen köd feloszlására vállalkozom, valamint arra, hogy bátorítsalak Benneteket, hogy olvassatok klasszikusokat is – ne csak a ma divatos regényeket. Higgyétek el, megéri!

Az amerikai író 10 évig dolgozott a sztorin, mire 1936-ban kiadták. Már a megjelenéskor elsőprő sikert aratott, három év múlva film változatban is megtekinthették. Igaz, az alkotójának ez az egyetlen regénye, azonban ezzel világméretű sikert ért el: 30 millió eladott példánnyal és 27 nyelvű fordítással büszkélkedhet, valamint még egy Pulitzer-díjat is bezsebelhetett.

A történet az 1861-1865-ig tartó egyesült államokbeli polgárháborút öleli körül, melyet legendásan Észak és Dél háborújának szoktak nevezni. A regény főszereplője egy saját erejéből és munkájából meggazdagodott déli ültetvényes lánya, Scarlett O'Hara. Már az elején kiderül, hogy Scarlett kettős személyiséggel rendelkezik. Az egyik a bájos, a férfiszemeket magára terelő, kacér – ám magát mégis együgyűnek mutató úri kisasszony, akinek valójában éles esze van, tudja, mit akar, és mindent megtesz azért, hogy azt el is érje. Többek között ezért is teteti magát olyan „butácskának”, mint a többi lány, mert az akkori etikett és a társadalmi norma szerint a nőknek csak az volt a feladatuk, hogy

replője egy saját erejéből és munkájából meggazdagodott déli ültetvényes lánya, Scarlett O'Hara. Már az elején kiderül, hogy Scarlett kettős személyiséggel rendelkezik. Az egyik a bájos, a férfiszemeket magára terelő, kacér – ám magát mégis együgyűnek mutató úri kisasszony, akinek valójában éles esze van, tudja, mit akar, és mindent megtesz azért, hogy azt el is érje. Többek között ezért is teteti magát olyan „butácskának”, mint a többi lány, mert az akkori etikett és a társadalmi norma szerint a nőknek csak az volt a feladatuk, hogy

Még mindig a történelem utánniság kérdését körbejárva Pollágh felveti, vajon mi történne, ha a tananyagban visszafelé haladnának. Például a magyar órákat a

Tankcsapda dalszövegeinek elemzésével kezdenék. Vajon milyen vélekedés lenne akkor a kortárs irodalomról? Sopotnik Zoltán humorosan hozzátoldja: „a kortárs szövegek nem csajozós szövegek”. Nem könnyen befogadhatóak. „Nem Bon Jovi, inkább Nick Cave...”

Az est végén lehetőség volt kedvezményes áron vásárolni a József Attila Kör tagjainak műveiből. S hogy mi volt számomra a tanulsága a rendezvénynek? Valamilyen úton-módon közelebb kell férközni a diákok lelkéhez, és erre

talán a legegyszerűbb, leghatékonyabb mód egy felolvasóest szervezése. Nemcsak hogy közelebb hozza egy-egy művész arcukat az olvasóhoz, de további könyvbújárásra is sarkall.

- Salamon Teodóra -

Előadás a szegedi várról

**November vége felé, egy esős, barátságtalan hét-
fői napon az volt az egyetlen fény az éjszakámban, hogy végre hazaértem a koliba, a melegbe, és megszáritkozhattam. Ahogy a lépcsőn baktattam felfelé, gépiesen ránéztem a hirdetőablára, elsősorban azért, hogy lássam, milyen film következik s z e r d á n a „posztapokaliptikus” filmklubban. Rögtön észrevettem azonban egy másik hirdetményt is, amely szerint csütörtökön (november 25-én) Töröcsik István tart előadást *A szegedi vár kialakulásának új elmélete* címmel.**

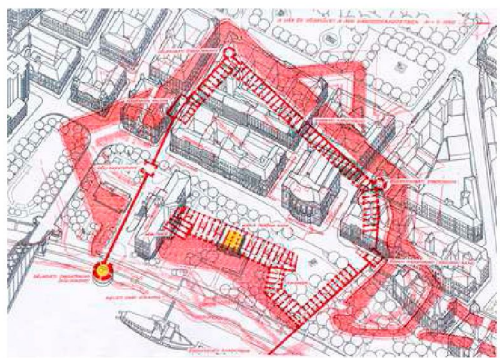
Erre kissé felélénkültem, hiszen négy éve tanuló Szegeden, és még sosem láttam a várat. Jártam ugyan egyszer a Vármúzeumban, és csodálkoztam is, hogy akkor hol a vár? Úgy gondoltam tehát, most itt a soha vissza nem térő alkalom, hogy megtudjam. Növekvő érdeklődéssel vártam hát az előadást, és nem is csalódtam.

Töröcsik István, aki egyébként az Ópusztaszeri Emlékparkban dolgozik, de azelőtt a Vármúzeumnak is régészkedett, azal kezdte az előadását, hogy elmondta, a várnak mely részei állnak még ma is. Így végre az is világossá vált számomra, mi az a kerek „betüremkedés” a Tiszapart Móra Múzeum felőli oldalán, ahova a Halászlé-főző Fesztiválkor azt a hatalmas bográcsot szokták állítani: az bizony az egykori Vízibástya, vagyis ami maradt belőle. Ezen kívül ott van még a Stefánián a Mária Terézia kapu, aminek csak a neve és a felépítése emlékeztet kapura, igazából mindig is kaszárnyának használták – az 1760-as években épült egyébként. A vár többi részét a szegedi nagyárvíz előtt bontották le, bár nem az árvíz közeledte miatt – egyébként is tervezték ezt a lépést, mivel a vár már nagyon rossz állapotban volt, és az elhelyezkedése sem volt megfelelő városfejlesztési szempontból (legalábbis így ítélték meg az akkori városatyák). A fal egy része addigra már régen a Tiszába omlott, és a vár többi épülete is meglehetősen romos volt. Sajnos az igény, hogy dokumentálják, hogyan nézett ki a vár, csak a bontás közben merült fel,

így nagyon kevés forrás maradt fenn róla, azok is inkább képi ábrázolások (középkori metszetek, hadmérnökök ábrái, látképek és a néhány bontás közben készült fénykép), amelyeknek a megbízhatósága is kérdéses.

Így a vár rekonstrukciója, keletkezésének felderítése komoly nehézségekbe ütközött. Cs. Sebestyén Károly 1928-as leírása (*Szeged középkori vára* címmel) segítségével, illetve a már feltárt és éppen feltárás alatt lévő leletek alapján ma már méterre pontosan tudni lehet, hol volt egykor a vár. Keletkezésének története azonban még mindig vitatott. Törö-

csik István elmondta, hogy jelenleg öt elmélet létezik a vár keletkezéséről: az első szerint a tatárjárás után építették a csongrádi vár helyett; a második szerint Mátyás uralkodása alatt kezdődött az építkezés, és folyamatosan zajlott; a harmadik azt mondja, 1542 és 1543 között épült, a török megszállás alatt, Szulejmán utasítására; a negyedik szerint már a XV. században állt a vár, és az 1530-as években Szapolyai János építtette át; végül az ötödik elmélet hívei úgy vélik, a vár egy része a középkorban épült, a többi pedig a törökök munkája volt.

Annak kiderítésére, hogy melyik elmélet a helytálló, a régészeknek, történészeknek rengeteg szempontot figyelembe kell venniük. Ilyenek például a Szegedre vonatkozó írásos emlékek

(az első hospesek bejövételéről 1247-ben; várnagyok említése iratokban a XIII. századból; a vár visszafoglalásáról szóló haditudósítások 1547-ből; a nagyszombati és tordai országgyűlés rendelkezései, stb.), tárgyi leletek, a vár alaprajza, a tornyok felépítése (amelyet a képi ábrázolásból ismerhetünk), a feltárt területek járásintései, a korabeli pontos történelmi események, és így tovább. Mindezek alapján előadónk felvázolta, hogy az ötödik elméletet tartja legvalószínűbbnek, mely szerint a vár egy részét a XIII. században építették, más részét pedig a török megszállás alatt. Az elmélet teljes bizonyítására azonban még várunk kell.

Azt mindenesetre biztosan állíthatom, hogy az előadás maradandó élményt nyújtott. Laikusként nagyon érdekes volt kicsit betekinteni abba a rengeteg, a tér és idő különböző pontjain elrejtett darabkákból álló kirakósjátékba, amit régészetnek hívunk. Így kívülről izgalmas, ám rendkívül bonyolult, „nyomozgatós”, kézzelfoghatóan gyakorlati, ugyanakkor komoly elméleti alapokon nyugvó tudománynak tűnik. Ráadásul végre megtudtam valamit a szegedi vár történetéről, amelyről eddig csak annyi fogalmam volt, hogy talán létezett valahol, valamikor.

- Valkai Zsuzsa -

Dohányzóból cukrászda

Idén sem maradhatott ki a kollégiumi programok közül a sütisütő verseny, melynek növekvő népszerűségét jelzi mind a versenyzők, mind pedig a kóstolók számának növekedése. Igen, ha hiszitek, ha

nem a két elődöntőben és a döntőben összesen 30 féle süteményt kóstolhattatok meg, valamint ... voksot adtatok le a legfinomabakra.

Azt hiszem a hangulatot, a verseny szellemiségét nem kell hosszasan ecsetelnem, mindannyian tudjátok, hogy ez tulajdonképpen nem is verseny, hanem egygel több alkalom, hogy közösen csináljunk valami hasznosat, kreatívat, vicceset – és mindeközben még jól is lakjunk

sok-sok társunkkal, barátunkkal együtt.

A zsűriben ezúttal Balázs Gergely (Gerzson), Balogh Lajosné (Marika néni), Erdélyi Ágnes igazgatónő és Kovács Attila kollégiumi tanár foglaltak helyet és pontoztak nagy hévvel. Valljuk be, azért nekik sincsen könnyű feladatuk. Sokan mondhatnánk, hogy szívesen ülnénk a zsűri székeiben, hiszen ők ugyanúgy végigkóstolják azt a 8-10 süteményt, mint mi – csak az ő véleményük sokkal erőteljesebben érvényesül, míg ne-

Mese a sünről és az emberről

Utazásaim során sok emberrel találkozom. Egyik alkalommal a vonaton egy nagypapa ült le mellém kis unokájával. Hosszú út állt még előttük, ezért az ősz öregember egy mesével szórakoztatta unokáját. Nektek is tetszeni fog, hallgassátok csak!

Nem is olyan régen a kerek erdő közepében éldegélt egy süncsalád: Sünc anya, Sünc apa, a fiúk, Sünc Ernő és lányuk, Sünc Erzszi. Az erdő népe jó barátságban van a sünökkel, mert nagyon szerény, kedves állatok. Nem volt ez másként a mi sünc családukkal sem. Napról napra szorgalmasan gyűjtögettek az elemorziát, nevelgettek kicsinyeiket, akikkel mindenhol együtt mentek, és olykor jó nagyokat beszélgettek szomszédaikkal. Az életük a szürke hétköznapokban is boldognak bizonyult. Egyik reggelen azonban irgalmatlan morajlásra ébredtek. A zaj az erdő széléről jött.

A süncik félelmükben elő sem merték dugni az orrukat a tüskék alól. Jól bevackolták magukat almukba, és csak abban reménykedtek, hogy az iszonyatos hangok hamarosan elcsitulnak. Később az alomból hallották szomszédaik patadobogásait, a madarak zavart csipogásait, de ők meg sem mozdultak. Úgy gondolták, hogy csak a robajlás elcsendesülésével bújhatnak elő a védett zugból. Ilyen erős hangokat még sosem hallottak az erdőben, az izgalomtól remegő tüskéik még sosem meredtek ilyen magasan.

A hangok csak sötétedéskor halkultak el. A Sünc család már csak erre várt, néhány perc alatt összeszedték bátorságukat, és a tisztás felé indultak. Nem voltak

egyedül, a mókusok és a nyulak is velük mentek. A tisztásról jól látszódott az erdő város felőli oldala. Ám amit ott láttak, az nem volt mindennapi, alig akarták megismerni a tájat. Nem voltak fák, bokrok csak nehéz markológépek, traktorok, és kavicsalmok. A tisztás után már nem erdő volt, hanem egy építkezés. Az embereknek a pusztításra elég volt csupán egy nap.

Süncik tehetetlenül nézték az eseményeket, nem tudták mi lesz az emberek következő lépése. Az éjjel próbáltak egy hétre

elegendő élelmet összezsűfolni kis lakukban. Mikorra végeztek a nagy robajlás újra kezdődött, az állatok pedig napi teendőik helyett újra a zugolyokba vonultak. Nem telt el két nap, és a nagy gépekkel már elérték a tüskések otthonát. Az emberek néhány hét leforgása alatt a hajdani erdőből lakótelepet építettek. Süncik ez idő alatt csak éjjelente mertek élelmet gyűjteni, ám a gépek és az emberek megjelenésével egyre kevesebb táplálék marad környezetükben. Ernőt és Erzsit megviselte ez a változás, gyengék és betegesek lettek. Az idő elteltével a süncilak köré kerítés került, és anélkül, hogy erdei barátaink megmozdultak volna, hirtelen egy emberekkel övezett telepen ta-

lálták magukat.

Ugyanebben az időben az erdő széli városkában éltek Gyöngyösiék: anya, apa és a kis Péter. A család néhány hónappal ez előtt nagy örömhírt kapott. Kiderült ugyanis, hogy Péternek kistestvére lesz, Dorka. Amikor apa megtudta a nagy hírt, örömeiben könny csordult ki a szeméből. Péter csak akkor értesült arról, hogy testvér lesz, mikor anyának már gömbölyödött a pocakja. A család szinte örömet beárnyékolta az a tudat, hogy Dorka születésének közeledtével egyre sürgetőbbé vált,

hogy új lakásba költözzenek a mostani egy szobásból. Azonban a helyzet nem volt egyszerű, mert Gyöngyösiék egy olyan városkában éltek, ahol nem volt divat a költözködés, ezért eladó lakást sem találtak. Apa munkája miatt a család nem is gondolhatott arra, hogy esetleg más városba költözzön. Az egyetlen megoldás az

lett volna számukra, ha a város egy új lakó övezetét épített.

Néhány hónappal később megszületett Dorka, akit mindenki szeretett. A szülőknek igaza volt abban, hogy a lakás ennyi emberre túl picike. Négyen aludtak egy szobában, ezért ha Dorka sírt, testvére is felkelt, és ha apához vendég jött, akkor a kabátja már nem fért el a fogason. Péternek azóta legszebb álmaiban egy új gyerekszoba jelent meg repülő tapétával.

Egy év múlva, Dorka első születésnapján nem csak a kis lány kapott ajándékot. Anya és apa boldogan jelentették be, hogy új otthonukba költözhetnek. A várva várt lakás a hajdani kerek erdő helyén épült. Péter

Kik azok a gésák?

A gésa japán kifejezés, jelentése: professzionális szóra-koztató. A gésahivatás fontos elem a japán tradicionális társadalmi életben. A gésák szolgáltatásai kizárólagosan arisztokraták számára biztosítottak, és ezek a nők igen magas szinten sajátították el a hagyományos japán művészeteket. Eleganciájuk kivételes, akárcsak vonzerejük. A gésák professzionális vendéglátó-egzotikus változatban. A hivatás legkorábbi művelői férfiak voltak, de a 18. századtól kezdve nők töltik be ezt a szerepet. A fiatal lányok képzése még a kamaszkor előtt megkezdődik, amikortól fogva megtanulják mindazokat a művészeteket, amelyekre szükségük van mesterségük gyakorlásához. Csak az kapja meg a gésa címet, aki a maga csoportjából a legképzettebb, és sikerrel tesz le

egy szigorú vizsgát. Szó szerinti fordításban a mester-ség neve "szép személyt", illetve "művészetekkel élő személyt" jelent. A gésák meg is felelnek ezeknek az elvárásoknak: a művészetek mesterei. Hagyományos kimonóban járnak, egyszerű facipőt, klumpát viselnek, hajukat bonyolult frizurába rendezve viselik, melybe fémdíszeket fonnak. Arcukat fehérre alapozzák, és az ajkakat égővörösre festik. A fiatalabb lányok csak a felső ajkukat festik meg, s az erősebb vonzerő érdekében piros csíkot festenek a nyakszirtjukre. Az 1920-as, 30-as években a japán társadalmat fenyegető veszélynek tartották e mesterség gyakorlóit, sőt a negyvenes években a gésa-hivatást törvénytelennek nyilvánították, gyakorlóinak többségét gyári munkára kötelezték. Az 1970-es években még 17 ezer gésa gyakorolta hivatását Japánban, mára

mintegy ezren élnek Oszakában és Kiotóban.

Az előadáson nagyon sok minden elhangzott, de kiemelnék még néhány érdekességet: Számomra nagyon meglepő volt, hogy külön vannak lány és fiú iskolák, valamit nincsenek óvodák és nők otthon nevelik fel gyermekeiket.

Zárásként Hiroko elmondta, hogy nagyon tetszik neki Szedged, mindenki nagyon barátságos és segítőkész vele. Megemlítette még, hogy számára nagyon furcsa volt megszokni azt, hogy lélekszámban „ilyen kis városba” került, mert ahol ő él, az Magyarország lakosságával azonos.

- Mészáros Gabriella -

Kollázs októberi anyagokból

künk be kell érünk egyetlen darab szavazattal. Azonban arra nem gondolunk, hogy a zsűri-nek sokkal felelősségteljesebben, körültekintőbben kell kös-tolnia a süteményeket, hogy a lehető legobjektívabb, legigaz-ságosabb döntést hozzák. És bizony a zsűri sem ért mindig egyet – néha meg kell alkudni.

A másik nézőpont a vállalkozó szellemű süteménysütő bajno-koké. Mert bizony ám, mindenki bajnok! Persze, ki ne örülne a jó helyezéseknek, a hasznos aján-dékoknak, de a lényeg igazából az összetartozás érzése, aminek mindennapos élményét még jobban felerősítik az ilyen alkal-mak. Új barátságok születhet-nek, vagy a már meglévők ko-vácsolódnak össze jobban egy-egy közös sütés által – valamint akár új receptekre, fortélyokra is szert tehetünk.

A harmadik nézőpont az „egyszerű kollégistái”, aki már alig várja a fordulót, hiszen ki van éhezve a finom sütemé-nyekre, melyek több előnnyel is rendelkeznek: ingyen vannak, ki sem kell lépni a koliból, a barátaink készítik a legnagyobb odaadással, házi ízek – cukrász-dai minőségben. És valóban, a zsűri is megfogalmazta az érté-

kelése során, hogy lassan oly-annyira megnő a színvonala a sütisütő versenynek, hogy még azt is megkockáztatják, hogy jobb, finomabb süteményeket ehetnek itt, mint egy cukrászdá-ban.

Kell ennél több? Nem, azt hiszem nem.

Íme, ebből a három szempont-ból lehet szemlélni ezt az igen kedves kollégiumi eseményt – olyan lehetőség nincs, hogy teljesen kihagyjuk. Kár lenne érte, én mondom. De remélem, még nagyon sokan gondolják így.

Végül táblázatos eredmény a döntőről:

A zsűri értékelése:

sorszám	szoba	Sütemény megnevezése	pontszám	helyezés
1.	7-26	1. hagymás virslis párna	37	9
2.	20	2. krémes álom	39	6
3.	4-29	3. Royal torta	44	3
4.	16	4. pöndöri pite	35	10
5.	37	5. Chaplin kedvence	44	2
6.	15	6. Fekete erdő szelet	46	1
7.	V/18	7. Tisza hullám	38	8
8.	4-26	8. gesztenyés szelet	41	4
9.	32/A	9. részeg szelet	40	5
10.	14	10. gyümölcs csoda	39	7

A közönségsvavazás végered-ménye:

7-26	20	4-29	16	37	15	V/18	4-26	32/A	14
30	10	6	10	5	12	10	10	7	13

- Szabados Gabriella -

fotó: SzeverényiKriszti

„Egymásbakarolás-rockzenéténeklős”

A november 10-i estén a sütisütő verseny és a teaház után a kollégiumi zenekar nagykoncertje tette fel a pontot az i-re. Akár a „nagy előadók”, másfél órás koncerttel szórakoztattak minket.

helye, mint ami egy-egy kolibulin kialakul, hanem inkább csendesebb, egymásbakarolás-rockzenéténeklős este lett ez.

Persze (mint Ti is tudjátok) nem ez volt az első fellépésük. Tavaly alakultak, és mutatták be tudásukat, zenéjüket a kollégiumi nagyerdeműnek – azt hiszem, pont egy ilyen sütisütő verseny után. Azóta azonban még többet próbáltak, zenéltek, alkottak és így jött létre a mostani repertoár, melyben már saját számok is szerepeltek. A zenekar tagjai: Kövesdi Dániel (ének, gitár), Kozma Tamás (basszusgitár), Mester Péter (dob), Horváth Katalin (ének), Fricz Dóra (ének) és Mayer János (billentyű).

Többen azt hittük (netán reménykedtünk is benne...?), hogy a koncert után majd úgyis kialakul egy spontán buli, és majd lesz

„ereszdelahajam”. Azonban ez az este inkább egy jót beszélgetős, hangulatos, lájtos, baráti-haveri éjszakába nyúló este lett – mindenféle tivornyától mentesen. Jó volt így. Ahogy a visszajelzések-ből hallottam Töletek, Ti is elégedettek voltatok a zenekarral, az estével, a hangulattal, amit odavarázsoltak, odazénáltak nekünk. Köszönjük!

- Szabados Gabriella -

fotó: Szeverényi Kriszti

Az areobic óráknak és a ping-pong versenyeknek otthont adó tornateremből ismét buli helyszín lett. Azonban nem afféle tivornya

Fél évig küzdöttek az ágyi poloska ellen Kollégiumi rovarinvázió

Kisebb testű rovarok – ágyi poloskák, hangyák, csótányok – gyakori, kellemetlen vendégei a közintézményeknek. A szegedi Móra Ferenc Kollégium sem kivétel ez alól. Hogyan élték meg a „mórások” a tavalyi inváziót? Hogyan védekezett a poloskák ellen kollégium? Mik a legegyszerűbb megelőzési praktikák? Utánajártunk.

Rendszeres vendégei a közintézmények a kisebb testű rovarok, mert az ilyen helyeken sok ember megfordul, akik akár a buszról vagy egy boltból is összehozhatják a kellemetlen „útítársakat”, amik aztán szinte bárhol képesek elszaporodni. De a csótány vagy a hangya például a szomszédos házakból is átvándorolhat, és az épületek falán könnyedén utat törhet magának.

– Tavaly szeptemberben kezdődött a második emeleti 12-es szoba kálváriája. Az évkezdéskor már mindenhol tele voltam nagy, piros foltokkal. Ezeket az egész emeleten elszaporodott, vérszívó

ágyi poloska csipései okozták – kezdte a történetet a Móra Ferenc Kollégiumban lakó egyetemista, Várady Judit, aki szobatársaival együtt láthatóan mindig rendet tart maga körül. – A bogárrító szakember először nem is hitte el, hogy a csipéseim tényleg a poloskától vannak, ezért sokáig tartott, amíg a szobánkban megkezdődhetett az irtás, ami több mint fél évig húzódott. A végső megoldást az elgázosítás jelentette, ezek után tűntek el a rovarok. Az irtások mindig nagy kavargást okoztak, mert állandóan pakolásznunk kellett, az ágyakat a szoba közepére toltuk. Mivel az állatok éjszaka jöttek elő, amikor

Munkajogi és Szociális Tanszék TDK

Munkajogi és Szociális Tanszék TDK-n (Tudományos Diákkör) vettem részt az ősszel, ahol egy japán lány Hiroko Suzuki tartott előadást. Japán politikai életéről és kultúrájáról beszélt angol nyelven. Erasmus keretében jött Szegedre, jogot tanul. Az ott hallottakat osztanám most meg veletek.

A tanszékvezető úr elmondta, hogy a japánoknak különösen nehéz az angol nyelv elsajátítása, de szerencsére senkinek nem okozott gondot a lány beszédének megértése.

Hiroko az előadásában először Japán politikájáról beszélt röviden: Japán sajátos politikai berendezkedésű ország, évszázadokig előrevitte sikerét a politika, gazdaság és bürokrácia hármasságának összefonódása. Mennyiben változott ez meg a 2009-es választások után?

Az ország államformája alkotmányos monarchia. Az alkotmányban foglaltak alapján az államhatalom legfőbb szerve a Tokióban üléselő két kamarás Országgyűlés. Két házból, név szerint Képviselőházból (alsóház) és Tanácsosok Házból (felsőház) áll. Országgyűlés törvényhozó és ellenőrző jogkörökkel rendelkezik. A törvények elfogadása mellett dönt a kormány által benyújtott nemzeti költségvetésről, és nemzetközi szerződéseket ratifikálhat. Alkotmánymódosítást is javasolhat, amelyről elfogadása esetén a népnek kell döntenie.

Japán többpártrendszer van. A legnagyobb parlamenti párt, a Demokrata Párt (DJP), az Országgyűlés mindkét házában többséggel rendelkezik. A DPJ választói

bal- és jobboldali érzelműek egyaránt, viszont a párt magát baloldalinak vallja. A fő ellenzéki erő a konzervatív Liberális Demokrata Párt (LDP). A lány elmondása szerint a japán fiatalok többségét nem érdekli a politika.

A politika mellett a kultúráról esett még szó. Cikkemben inkább erre helyezném a hangsúlyt, hiszen sokak számára a Távol-Keleti kultúra és szokások különlegesen és érdekesen. Hiroko a különleges teázási szertartásairól is beszélt.

Hogyan is zajlik egy japán teaszertartás?

Japánban az úgynevezett „tea szent órája” a test és a lélek megtisztulására szolgál. A teaházakat a legnagyobb tisztelet övezi. Ha meghívunk egy teaházba, biztosak lehetünk benne, hogy fontos vendégnek számítunk. Mielőtt belépünk a teaházba, amely általában a zen kert hátsó részében fekszik, egy kőkádban lévő forrásvízben megtisztítjuk kezünket és szánkat. Biztosak lehetünk abban is, hogy a teaházban tisztaság és nyugalom fogad. Mielőtt átlépünk a büvös küszöböt, lábballinket az ajtó előtt hagyjuk, hiszen a külső világ szennyéből semmit sem vihetünk ebbe a szentélybe. A teaszertartás pontos szabályok szerint zajlik. A házigazda és a vendégek egymás iránt való tiszteletből meghajlanak, aztán helyet foglalnak a szőnyegekben, amelyek általában bambuszból készülnek. Nagyon fontos, hogy természetes anyagok vegyenek körül, hiszen ez biztosítja a nyugalmat és harmóniát.

Az első szőnyegen találjuk a különböző teaszertartáshoz szükséges eszközöket. Elengedhetetlen eszközök közé tartozik a beépített tűzhely a víz forralásához, az edényke, amelybe a tea

kerül, a bambuszecset, a teáskanál, a teásdoboz és persze maga a tea is. A negyedik szőnyeg üresen marad. Ha ez mind megvan, következhet a tearituálé. A teát szigorúan a házigazda készíti. Felforralja a vizet. Egy kerámia-edénykébe 1 teáskanál matchát tesz.(macsa, por állagú, a legjobb minőségű japán tea, amelyet kizárólag a tearituálékhoz használnak.) Miután a matcha az edénykébe került és ráöntődik a forrásban lévő víz is, a bambuszecsettel habosra keverődik. Ezután a házigazda körbeadja a teát és mindenki iszik belőle egy kortyot. Mielőtt azonban átadásra kerülne a tea, egy kendővel végigtörlik az edény szélét (fő a higiénia). Minden mozdulatnak elegánsnak és nyugodtnak kell lenni. Hiszen ennek a szertartásnak ez a lényege. A szertartás kb. egy órát vesz igénybe, de nagyobb számú vendég esetén akár 4 órára is elhúzódhat.

A hallgatóság közül sokan a gésákkal kapcsolatos kérdéseket tettek fel. Gésákkal még Hiroko sem találkozott személyesen csak hallott róluk hogy nagyon szép nők.

Így tömegközlekedünk mi

Reggel 6, óra csörgés. Kávé. Készülődés. Majd „gyorskocogás” a buszmegállóba. Szerintem a legtöbb ember életében a reggelek hasonlóképpen telnek (néha ehhez természetesen hozzájön egy kis másnaposság érzet is). De nem a reggeli készülődésről és/vagy kapkodásról szeretnék írni, hanem valami egészen másról, a tömegközlekedésről.

Előjáróban csak annyit, hogy nem szeretnék senkit sem megbántani (főleg, hogy ez az első cikkem az újságban, és remélhetőleg nem is az utolsó), de tényleg senkit, se nagymamát, se nagypapát, se nagynénit, se testvért, se szülőt, de mégis fontosnak tartom, hogy leírjam azt, amit tapasztaltam, tapasztalok miközben kihasználom az egyetem biztosított bérletet.

Talán kezdem a dohányzással. Szegeden közel másfél éve tiltották be a dohányzást a megállóban. Én is dohányzom, de attól még sokan mások nem. Az pedig igazán kellemetlen, amikor húsz kilós cuccal állsz a megállóban másik ötven emberrel, és azok, akik a tömeg közepén állnak rágyújtanak. Egyrészt kellemetlen, mert te is elszívna egy szálat (csak nincs cigid), másrészt akár dohányos valaki, akár nem, ha az arcába fújják a füstöt, azt senki sem szereti. Arról már nem is beszélve, hogy elmászni a két méterre lévő kukáig, az luxus. Pozitívum viszont, hogy legalább már látni valami igyekezetet annak érdekében, hogy tisztábbá tegyék a megállók légkört, az

más kérdés, hogy az emberek nem hajlandóak változni.

Végre sikerül elszívni a reggeli cigit (ami az államnak jelentős bevételt hoz), és kisvártatva - pár perces késéssel - meg is érkezik a tömegközlekedési eszköz. Ha mázlink van, akkor dekoratív, kényelmes és még fűtés is van, ha nincs, akkor csak abban reménykedhetünk, hogy nagy lesz a tömeg, és jól beleheljük a következő megállóig. Márpedig emberből nincs hiány reggelente. Ott vannak a kisiskolások, akik kisebbek, mint a táskák hátukon, és akiket aggódó anyukák kísérnek minden reggel iskolába. Aztán a kicsit idősebbek, akik vagy a reggeli dolgozatra tanulnak bőszen, vagy éppen szafos pletykákat osztanak meg egyik-másik osztálytársukról, míg a kissé illuminált állapotú egyetemisták fáradságukat legyőzve igyekeznek órára, hogy ott tovább aludhassanak. És a buszon képviselteti magát szép számmal még egy korosztály, nevezetesen az idős urak és hölgyek (főként utóbbi). Egy pár éve már buszozom, de ezt mind a mai napig nem sikerült megértem, mit keresnek a nyugdíjasok reggel 7-kor a buszon? Piacra már késő menni, dolgozni nem dolgoznak, orvoshoz menni pedig ráérnek egész nap (kivéve a sürgős eseteket).

A reggeli káoszról elég ennyi. Ezt vagy megszokjuk, vagy más opciót keresünk. Sajnos ezen csak a közlekedési társaságok tudnának segíteni, viszont nekünk utasunknak is lenne mit javítani a modorunkon. Az idősebbeknél maradvá, bár az ő bajuk, hogy a csúcsforgalomban utaznak, de attól még öregek, és nekünk, fitt és erőteljes duzzadó fiataloknak illene átadni a helyet hezitálás nélkül. Tudom, hogy közhely, és hogy nehéz a bőrönd, de senki sem rokkanna bele 10

perc állodogálásba.

Személy szerint nekem a legnagyobb problémám az „ajtónállókkal” van. Ők azok, akik ott állnak az ajtóban, mert félnek, hogy nem tudnak majd leszállni (ilyen voltam én is, de szerencsére már kinőttem). Ezzel nem is lenne baj, feltéve, hogy néha elengednék a rudat, félre állnának, ne adj isten le is szállnának, hogy más is le tudjon.

Végezetül íme még két apróság, ami ugyan nem zavarja a tömegközlekedést, de elég szomorú tény. Az egyik, hogy az emberek nem ülnek egymás mellé. Biztos létezik valami pszichológiai magyarázat, de mégis a legtöbben ha van egy üres hely valaki mellett, akkor nem ülnek le, vagy csak akkor ha az a másik illető felállt. Illetve, a másik lehetőség, hogy addig megy valaki, amíg nem talál egy olyan helyet, ahol nem ül senki. Azt pedig, hogy az emberek miért nem mosolyognak, azt végképp nem tudom megmagyarázni. Pedig nem nehéz. Persze mindenkit lelembos a busz állapota, az esős idő, a nagy meleg, az egyetemről és a munkahelyről nem is beszélve, de miért ne tehetnék kellemesebbé a másik ember életét azzal, hogy rá mosolygunk, ha már úgyis finoman egymáshoz simulunk a reggeli tömegben.

A tömegközlekedést nézve attól tartok, nem túl rózsás a helyzet, és azt hiszem, mi is hibásak vagyunk abban, hogy olyan amilyen. Tehát rajtunk is áll, hogy továbbra is morcosan egymást kikerülve, undok módon lökdösődve utazunk körülbelül napi egy órát, avagy önfeledten folytatjuk az esti heringpartit a villamoson.

- Léber Edina -

csak tehettem, kollégiumon kívül kerestem magamnak szállást a saját kontómra – panaszkodja Judit, aki fél évvel a történetek után is attól tart, hogy újra előkerülhetnek az állatok, és megint nem tudják majd, pontosan hogyan védekezzenek ellentük.

- Ha valakinek ilyen esetekben fizetési gondja akad, csak annyit kell tennie, hogy jelzi ezt felénk, és mi vendégszobákban biztosítunk neki helyet. Mert nálunk az első a hallgató kiszolgálása – tanácsolja Erdélyi Ágnes, a kollégium igazgatónője azoknak szerencsétlenül járt kollégistáknak, akik közül többen panaszkodtak arra, hogy ilyen körülmények között, saját költségükön más szállás után kellett nézniük.

A Móra Kollégiumban, az utóbbi időben legnagyobb port a második emeleti ágyi poloska jelenléte okozta. Az emeleten nem minden szobába költözött be ugyan az állat, de többen tartanak attól, hogy a probléma náluk is felüti majd a fejét. Itt és az egész épületben a folyosók, konyhák és zuhanyzók is tiszták, hiszen a takarító személyzet minden délelőtt rendbe teszi ezeket. Felmosóröngyök azonban a kollégisták szobájában már nem szorgoskodik. Itt a lakók kötelessége rendet tartani. A második emeleti szobák többségében a tisztaság volt az uralkodó, de akadtak olyan lakóterek is, ahol lépni sem lehetett

tett a rumlitól. De hiába tiszta a szobák többsége, mert ha a szomszédban a rovar lárvája már kikel, akkor az bejárja az egész emeletet.

- Az ilyen rovarok a rendezetlen, szennyes területeken szaporodnak, legnagyobb ellenségük pedig, a tisztaság. Ha egy ilyen állat beeszti magát valahová, akkor azt csak a bútor lecserélésével lehet maximálisan eltávolítani. Sajnos ez a probléma nemcsak a Móra Ferenc Kollégiumra jellemző. Ismerőseimtől tudom, hogy az ágyi poloska az Óthalmi Diáklakások régi épületeiben és a Hermann Ottó Kollégiumban is gyakori vendég – osztja meg a részleteket Békési Gergely biológushallgató.

Az igazgatónő véleménye szerint is a szobák takarításával lehet a legkönnyebb védekezni a rovarinvázió ellen.

- A leghatásosabb ellenszer a kollégiumi tisztaság, amire az itt lakóknak saját szobájukban is érzékenynek kell lenniük. Ahol az alapvető takarítás elmarad, ott elkerülhetetlen, hogy ilyen rovarok jelenjenek meg – figyelmeztet Erdélyi Ágnes, aki az ágyi poloska megjelenésének bejelentése után, azonnal hívta a bogárirító céget, lecserélte a paplanokat, párnákat és a függönyöket is. Az intézmény portájára pedig egy olyan rovarirtó spray-t rendszere-

sített, amit bárki használhat az épületben szükség esetén.

A poloskáktól szenvedő lakók azonban nem voltak maradéktalanul elégedettek a közbeszerzési pályázat útján kiválasztott bogárirító céggel.

- Az irtással foglalkozó emberek teljesen szétszedték a szobánkat, még a falba beépített vezetékeket is lefejtették, hogy megmérgezzék a szobánkra betolakodó rovarokat. Azonban a szomszédos szobákat egyáltalán nem fújták le irtószerrel, ami azért furcsa, mert az ágyi poloskáról köztudott, hogy könnyen vándorol a vezetékeken, ajtó alatt, falon keresztül is. A bogárirító pont olyan szerrel dolgozott, amit mi is megvehettünk a boltban, pont ezért tarthatott ez a herce-hurca hónapokig – mondja Szeverényi Krisztina, aki az irtások ideje alatt kollégiumi vendégszobákban töltötte az éjszakákat.

Az ágyi poloska és a hozzá hasonló rovarok végleges kiirtása rengeteg időt vesz igénybe, mert az ellenük felhasználható, leghatásosabb irtószer az Európai Unió jogszabályok szerint az emberi szervezetre rendkívül ártalmasak, ezeket csak végső esetben szabad bevetnie a szakembereknek. A vérszívó rovarok ellen azonban egyes biológusok szerint a bolti flakonokban található kemikáliák nem hatásosak.

Problémás kúszónövény

A Móra Ferenc Kollégium külső homlokzatát, a járdától a tetőig, zöld kúszónövény takarja el, ami jótékony hatást gyakorol a negyven éve felújítás nélkül álló intézmény megjelenésére. Azonban a növény alkalmas arra is, hogy kis rágcslók, illetve rovarok könnyebben fel vagy bemászhassanak az épületbe. – Egér invázió még nem volt a „mórában”, de ezt nem is szeretnénk megérni – mondja az igazgatónő, aki már régóta felfigyelt a problémára, de a homlokzat felújítását és a kúszónövény eltávolítását a Szegedi Tudományegyetem költségvetési hozzájárulása nélkül, a kollégium egyedül nem tudja megoldani. A költségek körülbelül hatvanmillió forintot tesznek ki. Ennek ellenére a felújítást a következő három éven belül szeretnék véghezvinni.

- Szücs Anita -

Újra szól a kollégium hangja

Biztosan Ti is észrevettétek már, hogy szerda és csütörtök esténként, valakik bemásznak a szobátokba, onnan pedig a fületekbe. Ne aggódjatok, nem a Móra Ferenc Kollégium lakói örültek meg (ráadásul egyszerre), hanem a kolirádió indult útjára. Újra.

Nos, régebben már voltak akik hallatták a hangjukat, de aztán – sajnálatos módon – egy hosszabb-rövidebb szünet keletkezett ennek a kis médiumnak az életében, de csak eddig az évig. Szeptember óta két szorgos ember, Lutz Gabi és Huszta Laci, folyamatosan azon munkálkodott, hogy elkészüljön a rádió stúdiója a magasszinten. A dolgok gördülékenyen zajlottak, a legnagyobb problémát talán a stúdiók és a szobákban lévő hangfalak összekapcsolása jelentette, de ez az akadály is elhárult.

Innentől pedig elindult a műsorvezetők keresése, akik jelentkeztek is szép számmal, azonban a végére csak három ember ma-

radt talpon: Gódor Niki, Szabados Gabi és Varga Tomi. Így aztán szépen megkezdődhetett a betanulás időszaka, az ismerkedés a mikrofonnal, a keverőpulttal és az adásvezérlővel. Nyilván sokan észrevették a kezdeti hibákat: a halk mikrofont, az olykor-

olykor bizonytalan műsorvezetőket és a hirtelen megálló zenét. Itt szeretném megjegyezni: sokszor a stúdióban ülők is húszt dolgot próbáltak csinálni egyszerre és a hajukat tépték, mert nem értették, hogy miért történik az éppen, ami. Ugyanakkor a mondás is úgy tartja: minden kezdet nehéz.

Ahogy teltek a hetek, a lelkes rádiósok is egyre jobban kiismer-

ték magukat a gombok és a mikrofonok rengetegében és gyarapodott is a stáb, méghozzá Orbán Krisztivel. Sőt, ma már tematikus adások is készülnek – ilyen volt az Eurovízió és a rajzfilmslágerek -, de a jövő is tartogat még meglepetéseket.

Sokan azt mondják, hogy ami nincs fent az interneten, az nem is létezik. Nos, ez a kolirádióra nem mondható el, ugyanis a facebook-on már 48 rajongóval büszkélkedhet, ami – valljuk be – nem egy rossz eredmény. Természetesen az oldalon lehet dalt kérni és a véleményeknek bátran hangot adni, hiszen az építő kritika mindig segít. A cél pedig az, hogy a kollégium lakói szerda és csütörtök este a legjobbat hallhassák.

- Varga Tamás Ottó -

Csocsó-élet a kollégiumban

Mint mindannyian tudjuk, az alagsorban található csocsóasztal már sok örömet szerzett kollégiumunk lakóinak. Az is köztudott, hogy az esténként sorra kerülő baráti csatározások mellett Medgyesi Árpai szervezésében idén december 7-én már 13. alkalommal ke-

rült sor kollégiumi csocsó bajnokságra.

A bajnokságra - sokak bánatára - idén meglehetősen kis mezőny gyűlt össze. A hét nevezett csapat, azonban mindent megpróbált, hogy a hangulat és a színvonal az előző évekhez hasonlóan idén is remek legyen. A hét, többségében régi harcosokból

és néhány újoncból álló csapat közül a döntőig a „Mi ehhez már öregek vagyunk” (Kövesdi Gergegy-Pálfi Gábor) és a Sósavas akkumulátor (Varga Bálint-Taskovics Péter) csapatai menelteltek, mely utóbbi, immár hatodszor is megszerezte a győzelmet, valamint az azzal járó vándorkupát és értékes díjakat.

Téli fények

Beköszöntött Szegeden a Karácsony hangulata. Ezt észrevesszük, amint besötétedik, és kigyúlnak a fények a hídon, a Széchenyi téri vásárban; meglátjuk az üstököst a dóm két tornya között. Télen az este fogalma elég relatívvá válik, ilyenkor már estén értjük a délután 5-6 órát is, amikor már besötétedett. Ami pedig különlegessé teszi a sötétet, az nem más, mint a fény, az áram, a közvilágítás.

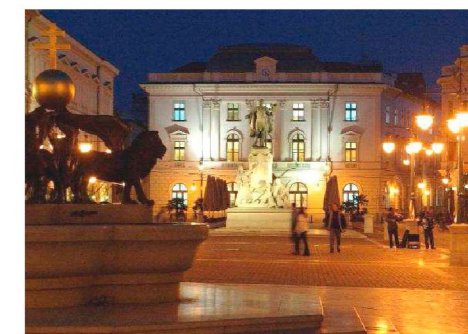
Érdeemes egy sétat tenni a Széchenyi téri vásárban, sok vicces, érdekes apróságot, vagy éppen hatalmas ajándéktárgyakat, vagy kürtöskalácsot, forralt bort találhatunk. Ezután induljunk el a Kárász utca irányába. Úton a következő vásár, a Dugonics tér felé egy gyönyörű, csillogó, egészen más Kárász utca tárul elénk. A Karácsonyhoz a fényeket a DÉMÁSZ szolgáltatja. Itt volt a reklám helye. (szmájli)

Ki ne venné észre a Klauzál téren a hatalmas, kidekorált fenyőt a jobb oldalon. A fenyő látványa eltereli a figyelmet a jobb oldalon látható EDF DÉMÁSZ épületéről. A Délmagyarországi Áramszolgáltató székházának homlokzata szerintem az egyik legszebb látvány a téli Szegeden. Ragyognak az ablakok és a klasszicizmus stílusának elemei, az oszloptörzsek. DÉMÁSZ – a jövőbarát energia. A DÉMÁSZ nevéhez az áramon kívül a Szegedi Vízisport Egyesület kötődik, emellett a székház épülete sűrűn, havi rendszerességgel ad otthont különböző művészek kiállításainak. Ezen a télen november elejétől december 20-ig Szőnyi István emlékkiállítását tekinthették meg a látogatók. Sze-

retnek egy kis izelítőt adni a kiállításról, talán akadt más is, aki kedvet kapott a meglátogatásához.

Szőnyi István, festőművész és grafikus volt. Budapesten és Nagybányán tanult. Korábban a szecesszió, majd a reneszánsz fény-árnyék festészete hatott művészetére. Sok időt töltött Zebegegyben. Több zebegegyi ihletésű műve született, ilyen egyik legismertebb festménye a Zebegegyi temetés is. A képen a halál színe, a fekete, a színek hiánya uralkodik. Kontrasztjaként jelenik meg a színek összessége a fehér, a hó, a tisztaság. Az ég zöldje titkot sejtet, nem szűrődik be fény a felhők között, reménytelenség, bánat hangulata uralkodik. Szőnyi 1950-től több monumentális feladatot kapott, a budapesti Népstadion metróállomás épületébe tervezett freskót. A megbízást teljes festői erényeivel teljesítette. Utolsó éveit Zebegegyben töltötte. Temperákat és gouache-okat festett, intim hangulatú, magas belső hevületű képeket. Megismerkedett a rézkarcolással. Egykori zebegegyi műtermében Emlékmúzeum nyílt.

Ha felülről néznénk az áramszolgáltató székházat, látnánk, hogy stílusosan a tetőn levő üveges felület természetes fényt enged be a házba. Az üvegezett felület alatt rendezték be a kiállítást. A képek különleges védelmet igényelnek, hogy ne rongálódjanak ezért a kiállítócsarnokot valamilyen anyaggal lefedték, hogy óvja a képeket a fénytől. A festmények a falon voltak, illetve a terem közepén álló habléányos szobor körül, állványokon. Kiseb méretű és egészen nagy képeket is kiállítottak. Sok köztük az emberábrázolás, például a Tükör előtt című temperakép. A tükre előtt ülő nő arcán szomorúságot látunk, elkeseredettséget.

Nem látjuk a tükörben megjelenő tükörképét, így nem kapunk róla teljes képet. A hölgy élénk kék ruhájára terelődik a befogadó figyelmé. A fal és a padló színei, formái elmosódnak, így a tükör és a nő kompozíciója kap hangsúlyt és a belső tartalom, a bánat. A zebegegyi témák mellett emberábrázoló témájúak a Hullámok és a Lago di Albano nevű képek. A Hullámok -on kékes-zöldes, lágy színek jelennek meg, a transzverzális mozgást egyszerre dinamikus, mégis lágyan festi meg. A Lago di Albano -t rózsaszín és zöld árnyalatok ábrázolják. Meghitt, nyugodt hangulatot áraszt a kép, a természet szépségét közvetíti a festő.

A kiállítást nem csak a gyönyörű, elgondolkodtató képek miatt volt érdemes megnézni, hanem a különleges helyszín miatt is. Az épületben sajnos nem lehet körbenézni, de a kiállításnak helyet adó terem atmoszférája és a természetes fény beszűrődése a tetőről új dimenziót nyitott meg. A kiállítástól tovább haladva a Kárászon, kékes-fehér „fényhíd” alatt sétálhattunk, számomra ezek a fények megnyitják a negyedik dimenziót, télen talán az egész világ az egész létezés új értelmet nyer. Egy a DÉMÁSZ által megfogalmazott a fényekkel, világitással kapcsolatos üzenettel zárunk, melyet nem szabad szem elől tévesztenünk: „Az energia a jövőnk, takarékoskodjunk vele!”

- Balog Márta -

venni – vagy elkészítheted otthon. Nem kell mást tenned, mint egy kis natúr joghurtot és tengeri só összekeverned 1:1 arányban egy bögrében. Majd ezzel zuhanyzás-kor jól átdörzsölnöd a tested és bő vízzel leöblítened. Az 1:1 arány után persze kipróbálhatsz más arányokat is, ahogy épp Neked kellemes.

Sóból a durvább szemcséjűt ajánlom. Ez az alap bőrradírt, ehhez tehetsz illóolajakat is (csak néhány cseppet!), amik szintén élénkítenek (mint pl. a citrusfélék vagy a fahéj). Ha durvább bőrradírt szeretnél, sót és citromlevet keverj össze – de ez arcradírozásra nem javasolt. A só ledörzsöli

majd mossuk le. De előbb a szempont vigyük fel és csak utána mossuk le vízzel, ha előbb vizezzük, nehezen jön le az olaj.

2) **Korpás hajra:** 10 csepp eukaliptusz olaj, 15 csepp rozmaringolaj, 5 ml jojobaolaj, 50 ml növényi olajban. A fent leírt módon használjuk.

3) **Töredezett hajra:** 15 csepp rózsafaolaj, 5 csepp gerániumolaj, 5 csepp szantálfaolaj, 5 csepp levendulaolaj, 10 ml jojobaolaj, 50 ml növényi olajban. A fent leírt módon használjuk.

Ezeknél ne aggódjunk, ha a receptből egy-két illóolaj nincs épp otthon, mivel ezek a receptek csak alapok, de nem szentírások. Én pl. a jojobaolaját mindig kihagyom. Növényi olajnak a napraforgóolajat nem ajánlom, helyette inkább használjunk szőlőmagolajat, vagy olívaolajat.

Hajöblítők

Ha nincs sok időnk, de szeretnénk felfrissíteni a hajunkat, használjunk hajöblítőt!

1) **Sötét hajra:** 3 csepp rozmaringolaj, 1 csepp rózsafaolaj, 1 csepp gerániumolaj, 1 liter vízben. Áztasd benne egy kicsit a hajad hajmosás után, öblögesd át, majd borítsd rá a hajadra az egészet. Ezt már nem kell lemosnod.

2) **Világos hajra:** 2 csepp kamillaolaj, 1 csepp citromolaj, 1 liter vízben. Ehelyett főzhetünk kamillateát is, és azzal is leöblíthetjük a világos haját. A fent leírt módon alkalmazzuk.

Hajpakolások

1) **Zsíros hajra:** 12 csepp bergamottolaj, 13 csepp levendulaolaj, 5 ml jojobaolaj, 50 ml növényi olajban. Ezzel a keverékkel kenjük be jó alaposan a hajunkat, a tövétől egészen a hajvégekig. Ezután tekerjük be egy törülközőbe, hagyjuk így legalább 2 órát,

Tonikok

1) **Normál és száraz bőr:** 4 csepp gerániumolaj, 6 csepp levendulaolaj, 50 ml vízben (lehetőleg forrásvízben). Vattával szépen lemoszuk az arcunkat ezzel a keverékkel, akár csak a bolti tonikkal.

2) **Zsíros bőr:** 6 csepp bergamottolaj, 4 csepp levendulaolaj, 50 ml vízben (lehetőleg forrásvízben). Használat a fent említett módon.

A tonikok használata után érdemes jól átmasszírozni az arcot, hogy ezzel is élénkítsük bőr vérkeringését, anyagcseréjét.

Megjegyzésként még annyit, hogy illóolajakból csakis a minőségeket használjuk! Amik illatosítóknak valók, azok bőrápolásra nem alkalmasak! Javasolom az Aromax és a Naturland termékeket.

Mindenkinek kellemes frissülést, szépülést!

- Do -

Összességében kijelenthető, hogy a kollégiumi csocsó bajnokság ugyan létszámában alul maradt a korábbi évektől, de a hangulat továbbra is megszokott maradt, így a szervezők a tavaszi félévben is várják a megszokott arcok mellett az újoncok jelentkezését a 14. kollégiumi csocsó bajnokságra.

Bár már sokan tudják, de mégis érdemes megemlíteni, hogy az idei évtől kezdetét vette a cso-

csó liga, mely a bajnokságtól eltérően nem egy vagy két nap kerül megrendezésre, hanem a jelentkező csapatok a félév során minden héten, kedden, vagy szerdán játszanak egymással egy két nyert szettig tartó összecsapást. Miután mindenki játszott mindenkivel az eredmények összesítését követően győztest hirdetnek. A nem kis mezejnynek számító 10 nevezett csapat körmérkőzése már a vége felé jár, bár még végső győztest korai lenne hirdetni, de az már

biztos, hogy a győzelem a Földi Árpád-Medgyesi Árpád és a Varga Bálint- Nagy Bence alkotta csapatok között dől el. A bajnoksághoz hasonlóan a csocsó liga is félévente kerül megrendezésre, így a szervező Varga Bálint az 1-es szobában sok szeretettel várja a tavaszi félévben megrendezésre kerülő csocsó ligára a bátor jelentkezőket.

- Réger Attila -

Nyugdíjasok a JATE Klubban

Péntek este van. Hova menjünk? Ha valamilyen oknál fogva nem volt elég a hétköznapi buli áradat az egyetemistáknak, hát induljunk, nézzünk körbe az esti filmnézés, főzés, punnyadás helyett! Merre vegyük az irányt? Oké, ivóhely van bőven. Kezdjük is egyből a Móra Büfével, de továbbá ott van a sokak által kedvelt Tóth kocsmá, a Kisbajor, Nyugi, Sánta egér, Pívó, Mojo...uhhh... és még sorolhatnánk...Rendben, az alaphangulat már meg is van. Na, és innen hogyan tovább? JATE, SZOTE, Sing Sing...bravó!

Egy kis gondolkodás után úgy döntünk csak a már jól bevált JATÉba húz a szívünk. Elindulunk, éjfélig ingyenes, tök jó... csak hogy akkora balekok vagyunk, hogy már elmúlt éjfél... khm... (a híres női pletykaimádát a bűnös természetesen), de se baj! Menet közben jár az agyunk... (legalábbis az enyém-a többiekéről ez már nem biztos, hogy elmondható...). Na, most komolyan menjek be egy olyan helyre - hangsúlyozom: PÉNTEKEN!!!- ahol már

belépő van és gimis lányok vezetik le mindennapi feszültségeiket? A gimis lányok persze még nem is okoznának számunkra olyan nagy gondot, de velük együtt a másik nem képviselői is ugyanebben a korosztályban sokszorozzák meg magukat. És az egyetemista lányoknak nem éppen ez a legvonzóbb korosztály- természetesen ezt nem reprezentatív kutatások alapján mondom. Ne értse félre senki, erről nem a gimnazisták tehetnek.

Teljesen érthető, hogy számukra a hétvége ad csak alkalmat a szórakozásra, ezért akkor mindent bele is adnak. Én sem csináltam másképp és ez szerintem így is van rendjén. De 20 éves fejjel nem akarok még ott tartani, hogy nyugdíjasnak érezzem magam. Nem azt akarom gondolni, hogy „Úh, azok a szép idők!”, vagy hogy „Úristen, ezek a mai fiatalok hogy néznek ki!” és hogy „ Te jó Ég, mennyit változott a világ azóta!” (kemény 2 és fél éve...) stb.

Igazából nem is az idő telt el erről a falról a gimnáziumi és

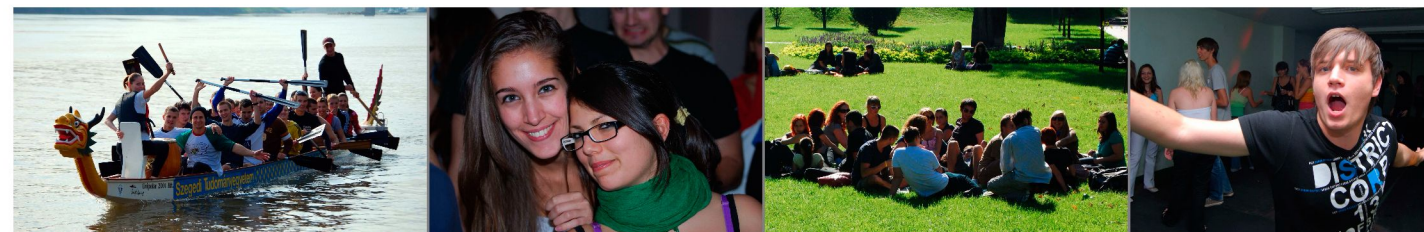

az egyetemi tanulók között, hanem egész egyszerűen annyira más a mentalitás, az életvitel, a követelmények. Szerény véleményem szerint nekünk a jobb, de persze nem veszek össze ezen senkivel. Több szabadidő, kevesebb kötöttség, több buli, ugyanakkor több felelősség is, az igaz.

Hogy feloldjam az este rejtélyét, egy valamit kihagytam: buli=Number1. Nem bántam meg... :)

- Kocsis Ivett Dalma -

fotó: Szeverényi Kriszti

Könyvjelző hozzáadva

(avagy a kollégista így is, úgy is állandóan a gép előtt...)

Facebook, freemail, google, wikipédia, a jó öreg etr... és még sorolhatnám azokat az oldalakat, melyek előkelő helyen szerepelnek minden egyetemista internetes könyvjelzőtárában. Az internet a tanulás, a kommunikáció és a szórakozás általános közegévé vált és különösen az egyetemistákat fenyegeti a teljes virtuális létezés veszélye. Ezt elősegítendő olyan web-oldalakat válogattam össze, amelyekről talán még nem hallottatok és igazán hasznosnak, érdekesnek avagy végtelenül haszontalannak ámde szórakoztatónak bizonyultak számomra.

1. <http://markmyprofessor.com/> Ezen az oldalon egyetemi tanárainkat értékelhetjük felkészültségük, segítőkészségük, előadásmódjuk stb. szerint. Illetve bónuszként klikkelhetünk a „szexi” minősítésre továbbá komment formájában további megjegyzéseket is fűzhetünk az adott prof tanítási

módszereiről, humoráról és persze kinézetéről is.

2. <http://deadlineapp.com> A deadlineapp.com egy online határidőnapló, ahová feljegyezheted dátum szerinti teendőidet és beállíthatod sms illetve email értesítést a határidőd lejártáról.

3. <http://www.norc.hu/street-view/> - Ezen a weblapon az egész világot körbejárhatod. Pötyögd be a várost, az utcát, vagy bökj rá a térképre és máris megláthatod milyen látvány fogadna, ha ott állnál (és nem a kötelezők fölött görnyednél).

4. <http://www.maninthedark.com/> - Mozgass sötétben egy fura testű halott pasit! Igazán szórakoztató.

5. <http://www.academicearth.org> - Az academic earth-öt csak igazán megszállott bölcsészeknek ajánlom, ugyanis ezen az oldalon a Jale-en elhangzott egyetemi előadásokat lehet visszaneézni. Komplet video kurzusanyagok találhatóak biológia, filozófia, ma-

tematika, irdalomtudomány és még sok-sok témakör szerint.

6. <http://www.budapesttimes.hu/> - Igazán független, nemzetközi, Magyarországról szóló hírportál angol nyelven. Böngészhetsz politika, kultúra, üzlet stb. témakörök közt és ezzel együtt remekül fejlesztetted a nyelvtudásodat is.

7. <http://kulter.hu/> - Szívd magadba a kultúrát! Itt megtalálsz minden zenei, irodalmi, képzőművészeti, színházi újdonságot. Remek kritikákat, programajánlókat és beszámolókat olvashatsz tehetséges fiataloktól.

8. <http://www.urbandictionary.com> - „Inglis”, interaktív szlengszótár.

Kellemes böngészést!

- Benedek Leila -

A vizsgaidőszak mindig alkalmatlan

A vizsgaidőszak mindig alkalmatlan; valljuk be. Télen a karácsony és az ünnepek miatt, nyáron pedig már mindenki azon álmodozik a könyvek felett, hogyan is tölti majd a szabadságát. De mégis, ha már belevágtunk, csináljuk végig! De hogyan?

Először is minden vizsga előtt mérlegeljünk a jegyzet, könyv átolvasása után, hogy mennyi idő is szükséges a felkészüléshez. Az sem utolsó szempont: milyen tárgyról és milyen számonkérésről van szó. Egy írásbeli vagy egy szóbeli vizsgára teljesen máshogy készül a diák.

A jól bevált serkentők ebben az időszakban jobban fogynak: koffeintabletta, kávé, csokoládé.

Emellett ügyelni kell a megfelelő folyadékbevitelre és a normális táplálkozásra is.

A testmozgásnak rengeteg jótékony hatása van, amit vizsgák közepette is igénybe vehetünk. Ezek segítik levezetni a bennünk felgyülemlett feszültséget és szellemileg is frissebbek leszünk.

Ha több tárgyat kell tanulni párhuzamosan, állítsunk egy fontossági sorrendet és az alapján járjunk el a tanulás során.

A vizsgaidőszakban ugyanúgy szervezzünk kapcsolódási programokat, mint bármikor máskor. Olyan energiával tölts fel a szórakozási lehetőségek és a barátok, mint semmi más.

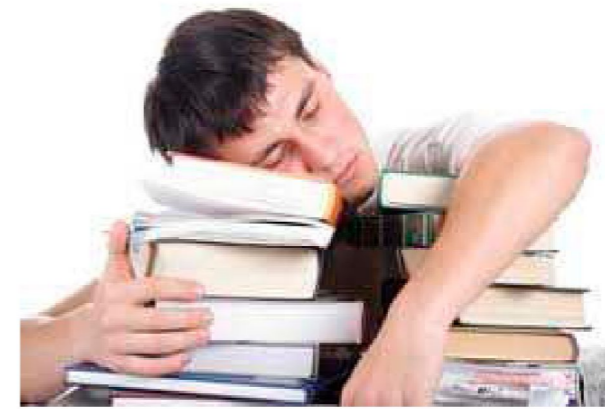
Az írásbeli vizsga előtt a tananyag rendszerezésekor bátran gondolkodjunk a tanár fejével; vajon mit kérdezhet majd, mi az, amit kiemelt az előadások során? Ez a képesség pedig az évek és a vizsgaidőszakok növekvő számával fejleszhető.

Szóbeli vizsga esetén arany szabály első körben bemenni,

nem végigizgulni az előttünk lévő feleléseit.

Vizsga előtti nap pedig nem válik hátrányunkra az alvás, kipihenés könnyebben elevenítjük fel az elsajátított ismereteinket.

Vizsganaptárunk legyen rugal-

mas, ha egy számonkérés vagy egy felkészülés nem úgy sikerülne, ahogy reméljük, ne bosszankodjunk, hanem változtassunk az időbeosztáson.

A folyamat során pedig tapasztaljuk ki, melyik diák típushoz tartozunk: vizuális, auditív vagy cselekvő. Illetve hogyan tehetjük hatékonyabbá a tanulást: csoportban történő vagy egyéni tanulásal? Igényeljük-e a zenei aláfestést vagy sem? És hasonló szokások kitapasztalása.

A felkészülési idő mellett az ismétlésre és az anyag rendszerezésére is szánjunk időt, hogy szerves tudás legyen a miénk, amit bármikor feleleveníthetünk a későbbiekben.

Ha pedig a számonkérés napjára ébredtünk, nincs más, mint túlesni rajta. Szóbeli felelés esetén nagyon fontos a határozott fellépés és az önbizalom is. Írásbeli-kor pedig törekedjünk a lényeg rendszerezésére, logikus leírására. Ezután pedig marad a várakozás a tanár felől érkező visszacsatolásra.

Mindenkinek Sikeres Vizsgaidőszakot kívánok!

- Mészáros Gabriella -

Télen is frissen, üdén és illatosan

Eltűnt már a nyári barnaság? Annak, aki nem jár szoliba, vagy nem használ ön barnító krémekeket, valószínűleg már bekövetkezett ez a szörnyűség. A bőre fakóbb lett, a karikák meg csak nőnek, a hideg miatt inkább bent vagyunk, zsírosodik a bőrünk, keveset mozgunk, stb. stb.

Arról már írtak előttem, hogy az étkezésnél mire figyeljünk, illetve hogy a mozgás mennyire jó és hasznos és fontos, na meg az alvás és a sok folyadék is. De ezek sokszor lassabb és nem olyan látványos eredményt nyújtanak. Az edzésektől meg először csak még fáradtabbak leszünk, kell egy kis idő, amíg átáll a szervezetünk és felélénkül.

De ahhoz, hogy az ember kitartson, bizony szüksége van

azonnali változásokra, sikerekre is. Ehhez adok néhány egyszerű, otthon is minden veszély nélkül elvégezhető „kezelési” tippet. Mit is kezdünk a bőrünkkel, hajunkkal, hogy az ne egy zombiéra hasonlítson.

Bőrradírt

Persze, lemehetsz a dm-be vagy Rossmann-ba is bőrradírt